

Cuprins

Prefață	15
Introducere	21

PARTEA I

Leviatanul, marea fiară din adâncuri

Pescuind în oceanul Subconștientului

Capitolul 1. Misterul viselor	39
Capitolul 2. Tikun și o scară spre Lumină	58
Capitolul 3. Incubația și imagistica ghidată Sapphire (Safir)	75
Capitolul 4. Actul creator	91
Capitolul 5. Semnele transformării: gramatica imaginației	109
Capitolul 6. Simbol sau metaforă	126

PARTEA a II-a

Îmblânzirea Leviatanului

Interacțiuni cu subconștientul

Capitolul 7. Jocul cu Manifestarea	144
Capitolul 8. Câmpuri onirice și complexe	160
Capitolul 9. Modele ancestrale	179
Capitolul 10. Copilul interior: de la dualitate la singularitate	199
Capitolul 11. Suferință și splendoare. Refacerea relațiilor	222
Capitolul 12. Timp și Alegere	243
Capitolul 13. Vindecarea: va fi lepră, sănătate sau întregire?	264

PARTEA a III-a

Ascensiunea Leviatanului

*Șarpele din adâncuri, supraconștiința sau, cum
o denumesc francezii, supranatura personală*

Capitolul 14. Calea centrată pe inimă	296
Capitolul 15. Rugăciunea și Leviatanul	308

Glosar	318
Note	325
Bibliografie	331
Află mai multe	335

Listă de exerciții

PARTEA I

Leviatanul, marea fiară din adâncuri

Pescuind în oceanul Subconștientului

Capitolul 1. Misterul viselor	39
Exercițiul 1: Rămânând treaz, în timp ce adormi	42
Exercițiul 2: Privind în interiorul corpului tău	42
Exercițiul 3: În spațiul degetului mare	43
Exercițiul 4: Curcubeu suprarenal	48
Capitolul 2. Tikun și o scară spre Lumină	58
Exercițiul 5: Picătura de sânge	65
Exercițiul 6: Sfântul Graal	65
Exercițiul 7: Protecție divină, în caz de coșmar	69
Exercițiul 8: A răspunde la necesitatea viselor repetitive	70
Exercițiul 9: Eliminarea viselor hiperactive	71
Capitolul 3. Incubația și imagistica ghidată <i>Sapphire</i> (Safir)	75
Exercițiul 10: Panoul cu întrebări	77
Exercițiul 11: Săgeata zburătoare	78
Exercițiul 12: Pune o întrebare despre visul tău	78
Exercițiul 13: Cronometrarea răspunsului	80

Exercițiul 14: Talisman prinzător de vise	83
Exercițiul 15: HaShem Yireh (Domnul este văzut)	84
Exercițiul 16: Koan zen (paradox și ambiguitate)	85
Exercițiul 17: Cheia unei încuietori	85
Exercițiul 18: Pierderea rațiunii	86
Exercițiul 19: Covorul zburător	86
Exercițiu de grup: De la crepuscul la curcubeu	87
Exercițiul 20: Cei doi îngeri	89

Capitolul 4. Actul creator	91
Exercițiul 21: Vorbește cu propriul corp	95
Exercițiul 22: Oglindire stânga-dreapta	96
Exercițiul 23: Balansează la stânga	97
Exercițiul 24: Semnul de comutare	99
Exercițiul 25: Vise lucide	100
Exercițiul 26: Defocalizarea ochilor	102
Exercițiul 27: Îngerul dreptății	103
Exercițiul 28: Arborele telescopic	106

Capitolul 5. Semnele transformării: gramatica imaginației	109
Exercițiul 29: Un vis inițiat în starea de veghe	112
Exercițiul 30: Un scaun, un tron	116
Exercițiul 31: Cascada (formal)	117
Exercițiul 32: Respirând la unison cu arborele (formal)	120
Exercițiul 33: Declanșatori emoționali ai timpului	122
Exercițiul 34: Deșertul devine verde	124

Capitolul 6. Simbol sau metaforă	126
Exercițiul 35: Pune-te în locul celuilalt	135
Exercițiul 36: Devino creaturile din Eden	136
Exercițiul 37: Cum trecem de îngerul care păzește Edenul	138

PARTEA a II-a

Îmblânzirea Leviatanului

Interacțiuni cu subconștientul

Capitolul 7. Jocul cu Manifestarea	144
Exercițiul 38: Cum să scapi de temeri, de îndoieli și îngrijorări	149
Exercițiul 39: Aprecierea propriei valori	150
Exercițiul 40: Ochi de taur	150
Exercițiul 41: Adio, regrete și vinovăție	151
Exercițiul 42: Termen-limită	152
Exercițiul 43: Micii diavoli	152
Exercițiul 44: Plimbarea	157
Exercițiul 45: Plexul Solar	158
Capitolul 8. Câmpuri onirice și complexe	160
Exercițiul 46: Mișcări repetitive	164
Exercițiul 47: Eliminarea simptomelor	165
Exercițiul 48: Căile emoțiilor	166
Exercițiul 49: Trecerea de la emoții la sentimente	166
Exercițiul 50: Cele patru etape de dezvoltare	168
Exercițiul 51: Împământarea	170
Exercițiul 52: Ascultarea corpului	172
Exercițiul 53: Albă-ca-Zăpada	173
Exercițiul 54: Schimb de roluri	174
Exercițiul 55: Schimbarea formei	175
Exercițiul 56: Bolovanii	176
Exercițiul 57: Cheia de Aur	177
Exercițiul 58: Întrepătrundere	177
Capitolul 9. Modele ancestrale	179
Exercițiul 59: Tipare onomastice	184
Exercițiul 60: Plasarea în familie (arborele genealogic)	185
Exercițiul 61: Date de familie	186
Exercițiul 62: Restaurarea Grădinii Ancestrale	187
Exercițiul 63: Oglinda cilindrică (formal)	188
Exercițiul 64: Tapiseria familiei	190
Exercițiul 65: Curățarea traumei ancestrale	191
Exercițiul 66: Mătura de aur	194

Exercițiul 67: Alegerea darurilor ancestrale	195
Exercițiul 68: Arborele ancestral	196
Exercițiul 69: Prima candelă	197

Capitolul 10. Copilul interior: de la dualitate la singularitate 199

Exercițiul 70: Deschiderea ochilor	204
Exercițiul 71: Deschiderea urechilor	205
Exercițiul 72: Deschiderea nasului	206
Exercițiul 73: Deschiderea limbii	207
Exercițiul 74: Deschiderea pielii	208
Exercițiul 75: Salvarea copilului suferind	209
Exercițiul 76: Vindecarea sinelui rănit	210
Exercițiul 77: Povești pe care ni le spunem nouă înșine	211
Exercițiul 78: Acceptare	212
Exercițiul 79: Orașul devastat	213
Exercițiul 80: Oceanul de lacrimi	213
Exercițiul 81: Cei trei magi înțelepți	214
Exercițiul 82: Onorarea părinților	215
Exercițiul 83: Măsuri eroice	216
Exercițiul 84: Eliminarea amprente parentale din propriul corp	216
Exercițiul 85: Emoții și sentimente	217
Exercițiul 86: Energie reînnoită	218
Exercițiul 87: Oprește-te un minut	219
Exercițiul 88: Păstorul își adună turma	220
Exercițiul 89: Bikkurim, premisele sau Primul Fruct	220
Exercițiul 90: Bucuria, minunea ascunsă	221

Capitolul 11. Suferință și splendoare: refacerea relațiilor 222

Exercițiul 91: Eu-obiect și Eu-Tu	227
Exercițiul 92: Doruri	228
Exercițiul 93: Cuprinzând obrazul celuilalt	229
Exercițiul 94: A primi ceva înapoi	230
Exercițiul 95: Regele David și Abigail	231
Exercițiul 96: Spate în spate	232
Exercițiul 97: Față în față	232
Exercițiul 98: Focuri înstrăinate	234
Exercițiul 99: Amintește-ți de iubire	235
Exercițiul 100: Frica de a iubi	236

Exercițiul 101: Legea atracției	236
Exercițiul 102: Roata purificării (formal)	237
Exercițiul 103: Chemarea sufletului-pereche	238
Exercițiul 104: Îmblânzirea cerbului sălbatic	239
Exercițiul 105: Perna albastră	240
Exercițiul 106: Podul	241
Exercițiul 107: Ochi și Unitate	242

Capitolul 12. Timp și Alegere

Exercițiul 108: Povestea unui continuum spațio-temporal	247
Exercițiul 109: Curgerea timpului	248
Exercițiul 110: Vremea arborilor	249
Exercițiul 111: Eliminarea dependenței de timpul digital	250
Exercițiul 112: Schimbarea direcției	251
Exercițiul 113: Inversare	251
Exercițiul 114: Timpul ciclic	253
Exercițiul 115: Eliminarea cronofobiei	253
Exercițiul 116: Ore senine	254
Exercițiul 117: Floarea Origami	256
Exercițiul 118: Viziune la 360 de grade	257
Exercițiul 119: Timpul vertical	258
Exercițiul 120: Picătura de lumină	259
Exercițiul 121: Dragostea învinge dimensiunea spațio-temporală	260
Exercițiul 122: Apel de trezire	261
Exercițiul 123: Anticiparea orei	261
Exercițiul 124: Salt în dimensiunea spațio-temporală	262

Capitolul 13. Vindecarea: va fi lepră, sănătate sau întregire?

Exercițiul 125: Aruncă-ți hainele	268
Exercițiul 126: Tăierea unei lămâi	270
Exercițiul 127: Scările albe (pentru reducerea tensiunii arteriale crescute)	271
Exercițiul 128: Calul stelar	272
Exercițiul 129: Frunza verde	272
Exercițiul 130: Câmpul de lavandă	273
Exercițiul 131: Corpul se reconfigurează	274
Exercițiul 132: Închiderea plexului solar	278
Exercițiul 133: Să facem ceai	279

Exercițiul 134: Coloana de lumină	281
Exercițiul 135: Berbecul jertfit	282
Exercițiul 136: Îndepărtarea de dramă	282
Exercițiul 137: Schimbul de părți cu îngerul păzitor	283
Exercițiul 138: Inversarea durerii membrului-fantomă	284
Exercițiul 139: Săgeată otrăvită	285
Exercițiul 140: Transformări	286
Exercițiul 141: Bea apă de la Sursă (formal)	286
Exercițiul 142: Călătorește pe un nor alb	288
Exercițiul 143: Două mâini	288
Exercițiul 144: Călătoria cu trenul	289
Exercițiul 145: Muzica din adâncuri	290

PARTEA A III-A

Ascensiunea Leviatanului

*Șarpele din adâncuri, supraconștiința sau,
cum o denumesc francezii, supranatura personală*

Capitolul 14. Calea centrată pe inimă	296
Exercițiul 146: Căutarea	300
Exercițiul 147: Sisteme circulatorii închise și deschise	301
Exercițiul 148: De ce există emoțiile	302
Exercițiul 149: La mânie	303
Exercițiul 150: Durerea, o scânteie sfântă	304
Exercițiul 151: Cel mai urât coșmar	304
Exercițiul 152: În cinstea lui Tagore	305
Exercițiul 153: Îmblânzirea fiarei	306
Exercițiul 154: O inimă frântă	307
Capitolul 15. Rugăciunea și Leviatanul	308
Exercițiul 155: Grădina Edenului	310
Exercițiul 156: Vasul gol	312
Exercițiul 157: Dedicare	313
Exercițiul 158: Capitulare	314
Exercițiul 158: Rugăciune de mijlocire	315
Exercițiul 160: Unitate	317

Prefață

Fără salturile imaginației și ale visării, pierdem din entuziasmul posibilităților. La urma urmei, visarea este o formă de planificare.

GLORIA STEINEM

Întotdeauna am fost fascinată de subconștient. La început, nu am știut ce înseamnă acest cuvânt, dar știam clar că mă interesa mult mai mult să urmăresc ce făceau prietenii mei imaginari decât ceea ce se întâmpla concret, în jurul mesei, la cină. De fapt, nu vedeam nicio diferență între îngerii și zânele care populau lumea mea imaginară și micii mei prieteni cu care mă jucam în Hyde Park. Mama era cea care îmi reamintea cu insistență să fiu atentă la lumea reală și să nu mă pierd în visare.

Am dezvoltat multe strategii pentru a rămâne conștientă de ceea ce se întâmpla în jurul meu și, astfel, am reușit să duc la îndeplinire numeroasele sarcini care mi se cereau acasă și la școală. În același timp însă, nu puteam ignora ce se întâmpla în cealaltă lume a mea. Mi-a luat ani de zile să înțeleg că majoritatea oamenilor trăiau pur și simplu în lumea reală și acordau prea puțină atenție celeilalte lumi. Pentru mine, aceasta a fost o pierdere teribilă. Fluxul imaginației mele era variat, rapid și nesfârșit de antrenant. Tot el m-a și educat. O frunză mare și uscată putea fi readusă la viață de verdele blând al începutului de primăvară, frunza încă atașată de ramura sa, iar ramura de un copac secular, a cărui înțelepciune o puteam auzi răsunând în urechea mea interioară. Culorile străluceau și vocile cântau. Sufletele îmi cereau să le însoțesc spre odihna lor cerească.

Mai erau și doamnele fără adăpost (era o doamnă care locuia pe un teren viran, vizavi de casa noastră și căreia îi făceam cu mâna în fiecare seară) care aveau nevoie de un înveliș de lumină pentru a se încălzi noaptea. Am trăit o viață îmbelșugată și frumoasă, de care nu mă mai săturam. Am devorat basme și povești mitologice. Vocile îmi șopteau în urechi cuvinte pe care le transmiteam cu generozitate amicilor mei de joacă. Acest fapt a dus la acuzații de minciună, pentru ca mai apoi să fiu pedepsită. Am învățat curând să nu mai comunic ceea ce auzeam și vedeam. Am devenit secretoasă și mută, în legătură cu lumea mea interioară, însă atracția ei era prea puternică.

Când a venit vremea să merg la facultate, am renunțat la soluțiile practice (mama m-a îndemnat să merg la *École Polytechnique*¹ și am ales să studiez istoria artei la Sorbona, în Paris. Acolo am reînviat oarecum. Culorile de pe pânze au aprins și culorile dinăuntrul meu, curând, imaginația mea începând să se dezlănțuie sălbatic. Am vrut să studiez modul în care imaginile îi schimbă pe oameni, dar profesorul meu îndrumător mi-a explicat că mă aflam acolo pentru a deveni om de știință. Așa cum spunea el, existau două tipuri de oameni: cei care trăiesc și cei care îi privesc pe alții trăind. M-am ridicat în picioare și i-am spus că eu sunt unul dintre aceia care trăiesc viața. Așa am renunțat la o carieră care părea în momentul respectiv singura cale de urmat, mine dacă voiam să navighez în lumea reală.

După ce m-am zbatut o vreme în cadrul unor slujbe care nu mi se potriveau deloc, am decis să mă înscriu la universități americane. M-am descurcat bine și am obținut o bursă completă la Harvard, dar în 1971 am renunțat la ea pentru a-mi urma vocea interioară. Această voce mi-a spus: „Du-te în Orientul Mijlociu!”. Așa am și făcut. Am călătorit în tot Orientul Mijlociu. Intenționam să mă duc la Harvard pentru a studia folosirea imaginilor în dialogul politic din țările vorbitoare de limbă arabă, așa că vocea mea interioară avea un sens. Apoi însă, vocea a început să nu mai aibă sens. Îmi spunea: „Du-te în Israel!”. Nu fusesem niciodată atrasă de Israel sau de poporul evreu. De fapt, nu știam aproape nimic despre ei. Mama mea era antisemită, la fel ca multe alte persoane „pieds-noirs”², iar eu am fost un produs secundar al sistemului ei de credințe. Astfel, până atunci nu avusesem vreun motiv să pun la îndoială prejudecățile ei, trăind într-o fericită uitare a nonconfruntării.

Vocea aceasta m-a trezit: „Du-te!”. Mama a crezut că sunt nebună și că mă duc în Israel numai ca să o enervez pe ea. Tatăl meu, jurnalist, era mai tolerant.

1. Politehnică (n. trad.)

2. Picioare negre, în limba franceză, în original (n. trad.)

Totuși, să renunț la o bursă la Harvard? Tata a încercat să mă convingă să merg mai departe. Până în ziua de azi mă întreb ce constrângere internă m-a făcut să nu țin cont de sfaturile lui amabile și rezonabile.

Acest lucru îmi amintește de inscripția „Cunoaște-te pe tine însuți” care a fost scrisă în pronaosul³ Templului lui Apollo din Delphi. Ne putem imagina doi gardieni ai porților sacre, cu săbiile ridicate, strigând: „Tu te cunoști pe tine?”. Habar nu aveam cine sunt, ce vreau și nici ce însemna vocea aceea. Dar iată-mă acolo. Eram dedicată lumii mele interioare și renunțam la o educație superioară pentru a merge să culeg fructe într-un kibbutz⁴ din deșertul Negev.

Doi ani mai târziu, în timpul Războiului de Yom Kippur⁵, împreună cu un prieten, eram santinele de noapte. Ca să treacă timpul sub cerul înstelat, Yoav mi-a citit fragmente din Biblia ebraică. Îmi amintesc cel mai emoționant pasaj, cel în care o voce îi vorbește lui Abraham: „Lekh lekha!”. Există două moduri de a traduce asta: „Du-te!” sau „Du-te către tine însuți!”. Această voce îi cere lui Abraham (sau Abram, așa cum este numit, înainte ca Dumnezeu să încheie un legământ cu el) să părăsească casa tatălui său din valea fertilă a Mesopotamiei și să se aventureze în deșert. Încotro să mergă? În deșert nu există indicatoare. „Acolo unde îți voi arăta eu”, veni și răspunsul. Mă aflam în așa-numitul tărâm al nimănui, pierdută undeva, într-un deșert prăfuit, cu zgomot de tancuri, așteptând să mi se arate calea.

În limba ebraică sunt multe indicatoare ascunse, dar nu acele porți de piatră precum poarta pronaosului templului din Delphi, ci porți scrise. Cuvintele *olam* (lume) și *ne'elam* (ascuns) au aceleași consoane în limba ebraică. Noi le numim rădăcini. Atunci când două cuvinte au aceleași rădăcini, sunt legate între ele la un nivel mai profund. Îți poți imagina aceste două cuvinte ca fiind cei doi gardieni ai porții. Unul spune: „Ești o lume în sine”, iar celălalt: „Această lume este ascunsă! Vrei să ne treci pragul? Dincolo de el te așteaptă marele necunoscut.” În acea noapte, ascultând vocea lui Yoav citind din Biblie, gardienii mi-au dat voie să trec pragul în interiorul sacru, unde se ascunde o întreagă lume a cunoașterii secrete.

Ce făceam eu în mijlocul pustietății, printre oameni pe care nu-i cunoșteam, de care nu aparțineam, ascultând o voce neînsuflețită care citea povești străvechi? Eram atât de aproape de Sinai, încât, în timpul zilei, puteam auzi tunurile bubuind. Ce se întâmpla dacă egiptenii ajungeau la kibbutzul nostru?

3. Cunoscut, de asemenea, și ca vestibul. (n.a.)

4. Organizație cooperatistă lucrativă autonomă (mai ales agricolă) caracteristică Israelului. (n.a.)

5. Yom Kippur - *Ziua Ispășirii*, cea mai importantă zi de post evreiască. (n.a.)

Ce mă invada întruna în acele nopți? Spațiile interioare se deschideau, era o lume clocotitoare de emoții, impresii, déjà-vu, un ocean violet în expansiune ce crea haos, plin de *tohu va'bohu*⁶, despre care mai târziu am aflat că însemna începutul creației.

Stăteam de doi ani în întunericul intenției, neînțelegând de ce renunțasem la o oportunitate extraordinară, pentru a mă afla, la propriu și la figurat, în deșert. Aceasta a fost prima bănuială că întunericul începea să se ridice, dar nu știam cum și de ce mă simțeam așa. Am fost mișcată de ceea ce simțeam, dar mintea mea era agitată, o mulțime de gânduri mi se învârtteau în cap. În cele din urmă, am acceptat în mod conștient că mama mea se înșelase: mintea rațională nu știa totul. O minte mai profundă, superioară, se afla la cârmă, orchestrându-mi destinul. Eram confuză, furioasă și neliniștită, dar partea mai înțeleaptă din mine avea încredere că toată această confuzie nu era în zadar.

La câteva săptămâni după terminarea războiului, am întâlnit un francez care locuia în Ierusalim și care, pronunțând numele deloc cunoscut „Colette”, m-a determinat să accelerez împlinirea destinului pe care subconștientul meu mi-l intuise. Îți descriu acum întâlnirea mea cu Colette Aboulker-Muscat, care avea să devină profesorul meu de Cabala și părintele spiritual din prima carte pe care am scris-o, *Kabbalah și puterea visării*⁷.

La un an după ce am cunoscut-o pe Colette, a venit în vizită mama mea. Am luat-o și pe ea la întâlnirea cu Colette și, spre uimirea mea, cele două femei au căzut una în brațele celeilalte. Pesemne merseseră la aceeași școală în Oran, Algeria, unde au crescut împreună. Ce chestier!... Mama mea, la aceeași școală cu această femeie, Colette? De fapt, locuia chiar vizavi de ea! Vocea m-a condus peste mări și țări până la ușa unei doamne care, cu siguranță, nu era accesibilă minții mele conștiente, dar pe care subconștientul meu o cunoștea. Cum a fost posibil așa ceva?

Îți voi spune mai multe despre cum se desfășoară această poveste uimitoare în capitolul 9. Vei afla cum subconștientul meu atotștiutor s-a întins pe o perioadă de opt sute de ani, pentru a lega încarnarea mea actuală de cea a strămoșilor lui Colette.

Ce s-ar fi întâmplat dacă nu aș fi ascultat vocea interioară? Povestea mea ar fi continuat, bineînțeles, dar oare mi-aș fi descoperit adevărata chemare, adevărata vocație? Aș fi experimentat oare bucuria imensă și uimirea care

6. Geneza 1:2, *tohu va'bohu* – fără formă și vid. Cu alte cuvinte, goliciune și pustietate. (n.a.)

7. Titlul original, *Kabbalah and the Power of Dreaming*. Volum publicat de Editura *Inner Traditions*, în 2005. (n.a.)

mi-ar fi umplut viața din acel punct? Cred că așa fi îndeplinit de fapt visurile mamei mele, dar nu și pe ale mele, personale. Știu că viața mea ar fi fost incompletă și lipsită de sens. Ascultarea vocii, a poveștilor pe care Yoav mi le citea, apoi, întâlnirea cu doamna Colette au determinat explozia a ceva adânc ascuns în interiorul meu, o avalanșă de cunoștințe necunoscute până atunci, care au izbucnit pe ecranul minții mele conștiente.

Cine era, de fapt, Colette? Pentru mine a fost una dintre marile iubiri ale vieții mele, profesoara mea, mama mea spirituală, căminul meu interior. Când am făcut cunoștință cu ea pentru prima dată, habar nu aveam că era profesoară. M-a așezat în fața ei, m-a privit în ochi și m-a întrebat: „Ce îți dorești?”. Spre surprinderea mea, din gură mi-au ieșit cuvinte neașteptate, pe care nu le mai spuseseam până atunci: „Vreau să mă înveți despre cum se mișcă imaginile și cum transformă ele oamenii.” La acest aspect reflectasem încă din copilărie. Iar ea a zâmbit și a spus: „Te-am așteptat mult timp!”.

Și uite-așa a început ucenicia mea. Mi s-a cerut să fiu prezentă în fiecare dimineața, la ora 7:30, cu ceea ce visam scris pe hârtie și complet ilustrat (desenam integral). Ea le asculta mai întâi, apoi mă ruga să închid ochii. Ulterior, mă ghida cu precizie și cu măiestrie pe tărâmul subconștientului meu. Prima sarcină pe care mi-a dat-o a fost să desenez un cerc pe cer. Ceea ce am și făcut, timp în care mii de păsări albe au țâșnit din el, urmate de un mare și puternic înger albastru, care mi-a spus că se numește Pursel. Eram fascinată de ceea ce vedeam.

Colette era una dintre cele mai remarcabile femei, specialist în cabala, care a trăit pe teritoriul Israelului la acea vreme. Pentru mulți dintre cei care veneau din toată lumea în căutarea mângâierii spirituale și a iluminării, ea era un maestru spiritual venerat. Pentru aceia dintre voi care se întreabă despre cum o femeie poate preda cabala, este adevărat că rabinii *așkenazi*⁸ le cereau celor care studiau cabala să fie bărbați, să aibă peste 40 de ani și să fie căsătoriți. Nicio femeie nu avea voie să plonjeze în adâncurile spirituale. Dar Colette provenea dintr-o familie sefardă⁹, așa că nu i se aplicau astfel de restricții.

Bunica ei fusese o profesoară celebră pentru rabinii și comunitatea evreiască din Alger. Așa că nepoata îi călca, firesc, pe urme.

8. *Așkenazii* au fost inițial coloniști evrei care provin din vestul și centrul Europei, care au migrat apoi spre nordul și estul Europei. În prezent, o astfel de persoană urmează practicile și obiceiurile *așkenazilor*. Regulile de predare a Cabalei au fost relaxate, în prezent existând rabini contemporani (chiar și ortodocși) care predau Cabala femeilor și persoanelor sub 40 de ani. (n.a.)

9. Evreii care trăiesc în jurul Mării Mediterane. (n.a.)

Colette a fost ultima deținătoare a străvechii linii genealogice cabalistice din familia sa, o tradiție care datează din secolul al XIII-lea, dar care se spune că merge înapoi până la patriarhii și profeții care au cutreierat pământul în vremurile biblice. Strămoșul ei direct, pe linia mamei, a fost Rabinul Jacob ben Sheshet din Girona, Spania. De asemenea, ea susținea că descinde din Rabinul Yitshaq Saggi Nehor, cunoscut sub numele de Isaac cel Orb, primul om care a inventat cuvântul *cabala*. Isaac cel Orb a trăit în sudul Franței, unde a predat și a fondat o academie de studiu a Cabalei, numită *Posquières*¹⁰, care a rămas până în prezent în memoria evreilor ca un reper major de înțelepciune și de strălucire spirituală.

Shema, ascultă! spune principala rugăciune evreiască. Și poporul a ascultat. „Și poporul a văzut vocile.” (N.1)/[Pentru a nu se confunda cu notele de subsol, sunt notate în paranteze, cu roșu, care trebuie trecute cu cifre (doar cifra în roșu), iar notele inserate la subsol trebuie scrise, ca în original, cu asterisc.] Este posibil ca Yitshaq Saggi Nehor să fi fost numit *Orbul* nu pentru că își pierduse realmente vederea, ci pentru că, asemenea patriarhului biblic Isaac, el asculta cu urechile interioare și vedea cu ochii interiori? Cunoștințele transmise de familia Sheshet aveau legătură cu ascultarea, cu viziunea, cu visarea și cu activarea subconștientului pentru a-și dezvălui secretele.

Când cineva citește Biblia, este frapat de faptul că fiecare poveste începe cu un vis nocturn, o viziune diurnă sau cu o claraudiție. Spusele profeților din Israel ocupă o treime din textele biblice. Cum au învățat de fapt profeții? Un midraș¹¹ ne povestește că după ce un înger l-a salvat pe Isaac de cuțitul tatălui său Avraam, acesta a plecat să studieze la academia Shem și Eber. Instituțiile de acest gen au fost numite mai târziu academii ale *bnei ha-nevi'im*, fiii profeților. (N.2) Aici învățau cum să dezvolte în mod conștient tainele profeției.

Mama a încercat să mă oprească de a mai visa, dar eu mă născusem o visătoare. Pentru mine, visul era mult prea convingător pentru a renunța la el. L-am urmat, dar a devenit epuizant. Colette mi-a redat bucuria și încrederea în puterea viselor de a mă conduce spre mine însămi. Cine eram eu? Aveam de gând să aflu, iar adevărul era de-a dreptul măreț și magnific, mult peste ceea ce îndrăznisem vreodată să sper. Aveam să aflu că visarea este un drum regal spre iluminare și că subconștientul nostru deține atât cheia adevăratei semnificații, cât și a destinului nostru personal.

10. Denumit astăzi *Vauvert*. (n.a.)

11. Legendele care servesc drept exegeză a narațiunii biblice ebraice. Mai exact, Midraș este o culegere de peste 60 de comentarii, povestiri etc. aranjate după ordinea cărților Tora, Profeți și Scrieri. (n.a., n. red.)